

щирим проханням до українсько-лімбського та інших, співчуваючих справедливим домаганням української білоруської маселенки Холмських та Підляшя, урядів про те.

Розмова з білоруським послом.

1) аби як найскоріше вирішено було хомське-подляшську справу згідно з принципами Берестейського миру.

2) аби многострадалному хомському населенню зараз же дава була можливість повернутись на рідні місця і стати до мирної творчої праці.

Аби таким чином раз на завше позбавили край безвідставним польським замахам на українські землі.

Холмський Виконавчий Комітет, П. П. Комітет шире просять як внутрішню, так і закордонну пресу цей протест перекручувати.

Київ, 15 червня 1918 року.

В міністерствах.

Від департаменту позашкільної освіти.

З 15 квітня по 30 травня цього року віддіком дошкільного виховання департаменту позашкільної освіти були улаштовані курси по дошкільному вихованню. Слухачів на курсах було коло 40 душ. На окремі лекції записалося 7 чоловік. Серед слухачів було чимало вчителів, жіноських шкіл і керівників дитячих садків. Земства прислали на курси 6 стипендіаток: 3 х на земський і 3 х на державний кошт; одна стипендіатка була прислана подільською шкільною радою од книської міської управи було 7 слухачок, які здебільшого записалися на окремі курси.

Скінчило курси 34 особи, з них 3 чоловіки.

По освітній курстисті поділялись так: 6 осіб, які вчаться по вищих школах.

14 осіб, в середньому освітню, 12 осіб, нажче середньої, 2 осіб, з домашньою.

На курсах викладалися теоретичні і практичні лекції. Склад лекторів був такий:

Теоретичний курс:

П. Аргоболевський, біологія і про екологію.

П. Володимирський, дефективні діти.

П. Власенко, Фізичне виховання.

П. Дорошенко І. О., Про клуби і майжана і робота в бібліотеці.

П. Зерова, українська мова.

П. Зінківський, психологія дитини.

П. Рубова, дошкільне виховання і дитяча література.

П. Толмачівський, теорія ігр.

П. Щербатівський, українське містечтво.

Практичний курс:

п. Іконнікова, ліплення, вирізування, малюнок

п. Петрушівська, ігри

п. Стеденко, дитячі співі

п. Сирватка, жіноча праця

п. Темлевич, ручна праця.

З другого тижня курсів слухачки почали відвідувати дитячі садки м. Київ, знайомились з шкільною працею з дітьми в садках. Керівниця декретних садків давала для слухачок зразкові уроки.

Всього слухачки перебували в 6 дитячих садках. Відвідали кілька разів дитячий садок де-когрі слухачки складали доклади, які читали і обговорювались на призначених для цього годинах.

Крім садків слухачки ознайомились з працею зразкового „пріятельки“ на Подолі.

Практична робота в українському шкільному клубі не могла обійтись через те, що німіці, займаючи помещення клубу, тим припинили його діяльність.

Теоретичні знання слухачки поповняли читанням книжок по питаннях дошкільного виховання, для якої мета при кур ах була улаштована маленька бібліотека.

Гарний склад лекторів і їхні талантові виклади дуже зацікавлювали слухачок і залишили багату матеріалу в душі молодих працівниць по дошкільному вихованню.

Ш о л и.

Військове міністерство, звертаючи увагу на прохання міністерства народної освіти, зробило телеграфне розпорядження губернським комендантам, щоб шкільні будинки не займались військовими частинами, а ліній заняті—були звільнені. З огляду на це військове міністерство зробило таке розпорядження.

Телеграма. Всім губернським комендантам. Військовий міністр наказав, щоб школа не займались військовими частинами, а де такі заняті,—увільнити. Довести, чи є школи заняті військом і що робиться в справі увільнення їх № 250/8586.

Начальник канцелярії Новозелівський.

Цими днями до Києва з Білорусі прибув мадавчійний посол білоруського уряду Р. Сірмунт. В розмові з співробітником „Нової Ради“ д. Сірмунт заявив, що його командировано на Україну з метою ознайомитися з кривими політичними ставленнями на Україні і встановити взаємовідносини Білорусі з Україною. З цією метою д. Сірмунт має завітати до голови ради міністрів Ф. Лозоуба, міністра харчових справ Ю. Соколовського і ин.

Вчора д. Сірмунт був у управліночного міністерством закордонних справ Д. Дорошенко довго з ним балакав. В розмові були між иншим зачехлені справи з товарообміном і з установленими границями між Україною і Білоруссю, при чому виявилось, що спірних і нерозрішених справ між обома державами нема. Розмова ця взагалі мала приятний характер.

На запитання нашого співробітника про межі України й Білорусі, д. Сірмунт сказав, що мова в даній разі може йти про південні частини Гродненської і Мінської губернь, одна частина яких заселена білорусами, а друга поліщуками, котрі властиво не є ні білоруси ні українці. Це є історична границя, яка істнувала на протязі 600 років і була залишена при адміністративному поділі бушної Російської імперії. Для України ці повіти мають велике значення, а для Білорусі першорядне.

Сама ж територія Білорусі складається з губернь: Гродненської, Мінської, Могілівської і частин Вітебської і Віленської.

Що до уряду, то всі білоруські партії порозумілися на тому, що уряд повинен бути коаліційним, і формування його білоруська рада доручила д. Сірмунту.

Законодавчий орган — білоруська Рада—була обрана в грудні минулого року, а тепер у склад її увійшли і комерковані елементи. Крім того в найбільшій часі у склад мають увійти представники мешкошей: поляки і великороси. Єврей там своїх представників уже мають.

Створення білоруської державности стоїть тепер у білорусів на першому плані, так само одним із перших завдань буде посланка на Україну постійного білоруського дипломатичного посольства.

Відносини білорусів з німцями налагодилися, і можна сподіватися, що незабаром німіці признають Білоруську державу.

Д. Сірмунт визнає можливою майбутню федерацію Білорусі з Україною і Литвою.

Наприкінці розмови д. Сірмунт прохав зазначити, що стаття в № 80 від 15 червня „Przegląd Polski“ під заголовком „Białorusi“, де є натяки на д. Сірмунта, не відповідає дійсности, бо програма і принципи викладених в брошурі „Голос мукучини і потреба білоруської хліби“, виданій кілька років тому казах, д. Сірмунт додержується і по сей день.

У Києві.

Інтронізація Митрополита Антонія. Вчора при великому члені місії і народу, в св. Софії, було інтронізовано на кафедрі катедри, відомого „приятеля“ українства, митрополита Антонія Харківського. Як переказує Митрополит, підкресливши в своїй промові не зовсім наочний спосіб свого обрання, заявив, що він прийняв його через затверження, хоч і не каноничних його виборів, Московським Патріархом, та через прихильність до нього певних церковних кругів.

Снасування харчових комтетів. В м-ні харчових справ одержано відомості, що катеринославський губернський староста наказав снасувати всі харчові комітети, в тім числі й Вахмугівський міський, котрий має свої хлібопекарні, миловарний завод, шевську майстерню, столову, маганни.

З цього приводу голова міської харчової управи д. Грузенберг звернувся в міністерство справ харчових з запитанням, чи дійсно снасується усі харчові комітети і що він має робити з цього приводу.

Політика м-ва харчування і спекуляція. Відбувся об'єднаний нарада представників усіх соціалістичних робітничих, демократичних організацій і кооперативів Одеси в справі боротьби з спекуляцією. Визнано, як повідомляють „П. Н.“, що становить неувяжайно жорстке з огляду на політику м-ва харчування і зовнішні обставини, що паралізують боротьбу з спекуляцією. Обрані комісія для розроблення відповідних заходів.

Як інформують про нас. В останньому ілюстрованому додатку до „Bug Zeitung“ уміщено фотографію г. зв. Микоцького мосту, з написом „Всякий міст, що єдина велдкий Київ з малим Києвом“. Під фотографією пам'ятника Ісари та Кошубеєві підписано: „Пам'ятник колишньому українським гетьманом. Пам'ятник Хмельницькому“.

Барачний присілок для мешканців Звіринця. Міністр харчових справ Ю. Соколовський виїздив на місце будови барачного присілку для тих, що потерпіли від вибуху на Звіринці. Роботи ці організовані міністерством харчування. Місце же сплякороване, і почали ставити бараки. Бараки підвозять на возах, автомобілях і трамваях.

Українська опера. У Києві в оселі біжучого року має одкритися українська опера, орудуватиме якою артист Микола Садовський. Зараз уже йде праця по складанню репертура і підготованню відповідних декорацій.

„Відродження“. Газета „Відродження“ починаючи з № 64-го від 16 червня перестала бути офіційним виданням міністерства. Редакція газети вже не колегіальна, а персональна: редактором являється П. Гаєнко, видавцем — товариство співробітників газети „Відродження“.

Вісті з краю.

Губернатор. З Харькова повідомляють, що там призначено ген. Залеського губернатором. Раньше він був губ. старостою.

На Харківщині спокійніше. Безладдя тільки в корочанському та волчанському пов. Грабінники з ахтарського пов. перейшли в білгородський. (Який недавно причислений до Харківщини). В багатьох селах цього повіту голод по грабунках і ревізціях.

Рінуть. Кавказьке військо, яке стояло досі на турецькому фронті тепер, одступаючи, вирізує мушкетерські села. В ериванському повіті вирізано 268 сел. Це поміта за знищення християнського населення.

На Полтавщині заколот. В зінківському, кобеляцькому та дубенському пов. грабунки й підпали. В с. Михайлі, пиряцького пов. ограбовано майно Пуговара на 20000. В Орняці константиноградського пов. ограбовано волость, млини і сільсько-го старосту. В золотоніському пов. розброджені князівства. В Гадячі спіймали грабінників.

Де золото й срібло? Хвалиться, що в селі Лебедівці, Чагаринського повіту (на Київщині) батько землевласця. Гот, як прийшлось дарувати молодим, то батько вніс в хату торбиночку з гринями тай виспав їх усі на стіл й як полічили всі срібні карбованці, що розсипались по столу, то виявилось, що батько сийної подарував аж цілих 600 карб. сріблом.

А мати, щоб показати й свою доброту до невістки, подарувала невістці сто карб. чистим золотом.

Керенці не беруть. В м. Хвостіві місцеві торговці єврей тай наші зовсім не беруть керенці і через те люди робочі не знають, що їм робити далі, а особливо в скрутному становищі опинились залізничники, бо їм усі платили жалування за травень тільки керенцями, а тут їх не беруть. І гроші є, й їсти нічого хоч сідай тай плач. Думають, що може це як-небудь дійде до начальства і вже начальство які-небудь заходи зробить щодо цього, бо так далі цього оставити не можна—здається ж був про це й закон.

Лист Кременчуцькому повітовому старості М. Г. Левченку. Вчора я виїхав із Київської в'язниці і з жахом дивився про те становище Кременчуцького повітового земельного комітета, в якому він зараз перебуває — це немислимості: ніхто нічого не приймає і діла не опечатані.

Між тим в помещальні Земельного Комітета одбуваються збори землевласників і в канцелярії халябляють сторони особи. В повіті між тим чорна сотня під правдом невідомих осіб розповсюджує чулки, що бувший голова Земельного Комітета Тараненко зробив вкрадення куде не на 400 тисяч карбованців!

Яко член партії у с.р., вільний громадянин Української Народної Республіки, який пропагував ідею, а не садля шахрайства—я не можу допустити такої нечеснотиці і вважаю негідно прийняти всі діла Повіт. Зем. Комітета.

Повітка зазначена, що за час з 7 травня с.р. коли я виїхав до Києва і коли вже була влада нового Уряду, я складаю всьому відповідальність за грошевий стан Управи. За оправданні документи до грошевим витратам відповідно бухгалтер С. М.

Перепелки. Та неясність, яка зараз єсть, може породити, що всі справи земельного комітету і опівдуючі документи будуть рознесені—при чім же тоді буде комітет?

Звертаюсь до Вас, Микола Григоровичу, яко до старого українського робітника і представника теперішнього уряду і вимагаю негайно розслідувати справу з земельним комітетом. Бажано було б, коли б при прийнятті діл був один із членів управи, член ревізійної комісії, член повіт. земельної управи і Ваші представники,—як робиться в інших місцях.

Копію листа надіслав до кременчуцької преси.

Голова кременчуцького повітового земельного комітету

Корній Тараненко.

1918 року 30 травня.

Примітка. Місцева кременчуцька преса одмовилась надрукувати цього листа, мотивуючи одмову тим, що лист писаний українською мовою, якою „не владбєт“ наш редактор і тим ще, що „газета „Прогресивний Голос“ обслуговує фронт російських читачей“. Окрім цієї газети, иншого органа не мається в м. Кременчуці, чо і звертається до редакції Вашої шановної газети, яка розповсюджується і в Кременчуці.

З пошаною Н. Тараненко

6 червня 1918 року.

Пам'ятник Шевченкові в Ромні. Громадянство м. Ромен почало працювати над збудуванням пам'ятника Шевченкові. Організована комісія згодилась на проект скульптора Кавалерідзе, який почав уже роботу.

Кравецький з'їзд земств. 18 червня п. р. в Одесі розпочинається кравецький з'їзд Земств і Міст півдня України. Представником Міністерства Народного здоров'я і опікування буде директор Санітарного Департаменту прив. доц. А. В. Корчак-Чепурівський.

Контрибуція. Австрійська влада наклала на село Татарськи (на Поділлі) 10,800 карб. контрибуції за те, що селяне ранили завідувачого майном Притяку та 3 австрійців, які його охороняли. Розстріляно 6 проводирів.

Регістрація „Прогресив“. На полтавському з'їзді „Прогресив“ ухвалено, що всі „Прогресив“ і культурно-просвітні організації повинні зареєструватися в губернському земстві, щоби педагогічне бюро могло дати їм допомогу в їх діяльності.

Свято „Прогресив“. В м. Сенці (на Полтавщині) місцева „Прогресива“ урочисто одсвяткувала річницю свого існування. По Службі Вожій відбувся концерт а вчешері члени „Прогресива“ поставили драму „Встаємanna“. Свято пройшло дуже добре та багаторо, що свідчить про свідомість та теплий громадян.

Доля вчителів... В с. Олександрівці (Катеринославщина) пенерда народної учителька М. Г. Горбатенко, яка приклала багато сил не тільки коло української школи але й коло освіти домашніх селян Ново-кам'янської громади.

Сільсько-господарська школа. Васильківська волость (Київщина) відчинила 5-ти річну середню сільсько-господарську школу. Програма: загальна освіта предметів—як в реальних та комерційних школах, а також спеціальні предмети з хазаробства та кооперації.

Нарада земств України.

З'їзд представників земств на Україні розпочав свою роботу точно о 6-ти годинах. На з'їзді приймали представники 9 губернь, земств і 58 повітових. Разом було 135 представників. Окрім представників земств, являлось ще на з'їзді предстват. міністерства: Від міністерства освіти Петренко І. С., здоров'я—Удовенко В. В., торгів і пром.—Булгак М. Г., внутр. справ—Приходько В. П.

З'їзд відкрив голова тимчасової управи С. Петлюра. В короткій промові зазначив значення і вагу з'їзду як для земств, так і для цілої української держави. Після цього привітання: Від предств. міністерства освіти І. С. Петренко і міністер. здоров'я В. В. Удовенко. Від військового мініст. письменний привіт. Збори охлесками витають їх. Від українського кооператива витав з'їзд Д. Мартос.

Порядок нарад, який виробила тимчасова управа приймається одголасно. На голову зборів вибрано С. Петлюру, заступниками: Токаревсько-

го, Савченко і Новака, секретарями: Ковтушка і Сліну.

С. Петлюра зробив доклад про фінансове становище земств і заходи його поліпшення.

П. голова вказав на завдання упр. союзу земств майбутности: Державна тоді могутня, поважна, коли вона опирається на народі. Тому старанням зем. союзу буде позайомити як найшарпш верстви народа з загально державною будовою та її інтересами. На представниках зем. земств майбутня нашої держави. А щоб дійти до як найбільшої і найскорішої сили, треба переводити державно організацію місцевих самоврядувань. Коли національній буде проект організації народної освіти і других галузів, ми через 2—3 роки побачимо Україну прикрашеною школами, фабриками, лізарнями, інститутами і т. д. а народ наш не стогнатиме і проклинатиме—а щиро, воєю силою віддасться цій творчій та визвольній роботі. З хвилюю заснування зем. союзу падає всяка межа між кооперативами та земствами. Вони разом при об'єднанні підмові ітнуть до назначеної мети

Далі забирають голюс п. п. Савченко, Коваль, Новак, Одріа, Вяниченко, Левинський, Сякевич, Абрамов, Мещанінов, Приходько, Токаревський, Олійник, Кунаський. Всі бесідники піддержують думку голови, що лише в об'єднанні сила зможа поправити невідрадне теперішнє становище земств. Але перше всього треба вяснити теперішній момент. Чи земства народні істнуватимуть, як такі? Чи будуть вони владою піддержані. Чи буде їх праця забезпечена?

Перші збори залічено вибором двох комісій: І. По складанню статута, П. Правне становище земств.

В справі термінології.

(Лист до редакції).

Вельмишановний Пане Редакторі! Прохачемо помістити в Вашій газеті ось яку заву:

В 98 числі Нової Ради появилась стаття д. Мазовецького під заголовком „Змісьць фельетона“—в котрій цей пан ніким безвідставно, закинувши нам (як людям, що брали чинну участь у складанню залізничної термінології для міністерства шляхів) ріжні общеруські тенденції та звязок із чорносоотенними організаціями, з метою утворення „загально зрозуміної полтавської мови“. Кожий людин, що має бодай приблизне знання української мови, та хоть трохи британцези, кусить кинутися в вічі безглуздість порівняння нашої термінології з мовою оголошень німецької еменнатурі, та общеруською полтавською мовою“. Про це же буде і говорити, бо це ясно. Одначе протестуємо рішуче проти легкомудрости, в якою пан Мазовецький дозволяє собі безвідставно ображати людей. Цей вчичок віддаємо на суд громадянства.

Соніа і раціональна критика є безперечно творчим фактором, одначе легкомудра, безвідставна і тенденційна а де того ще самопевнена є тільки деструктивним чинником у творчій роботі.

С. Ридик, Секунда, В. Васильківський, В. Туркало, І. Філонківський.

Ображенням лінгвістам.

Гонор—це велика річ, це як раз те, чо так дуже бракує нашій національній історії, але „со заплато то не здгово“ слушно кажуть поляки, і через великий гонор часто люди роблять самі собі непотрібні прикраси. Так стаюся й з чутливими лінгвістами з міністерства шляхів. Я й в гадці немав, в своїй замітці „Змісьць фельетону“, зацікавляючи когось там з них в чорносоотенстві, а просто спала мні „залізнична термінологія“ на думку через велику розумінню спільність своєю з мовою „Німецької Об'яви“. Даруйте мені накле, але наші „валки“ та „шафарані“ нарбають не меньше лха аніж невідоміше вживання німцями каших більш красивих слів; в цім суть мого порівняння, бо мні одкаже, чи чорносоотенні, чи соціалісти захоплюватимуться недотетним словоробством, та ще й проконватувуть свої дребелі шедєври до загального вжитку. Педібіжні пропозиції не було за часів російського царату, бо й він вважав для себе обов'язковою поменклатуру витверуван пратягою самого життя, а коли люди ступили на кінний шлях, то мні в фельетоначій формі вільно сміялися з того до сходу, і обурюватись та ображатись цім, або вбачати в цьому якусь деструкцію творчости можуть тільки ті, хто за собою справді якийсь гріх почуває; а ж

з свого боку владав інцидент вчорашнім і прошу ретельних громадян дати собі й мімі спокій, бо полемика на випадок теж може справді одірвати нас од дійсного творчого життя, в якому кожного горючого працівника я глибоко й широко поважаю навіть і тоді, коли жартуєти сміється з його вірних і невірних тріхів.

Павло Мазюкевич.

ТЕЛЕГРАМА

Офіційне німецьке повідомлення.

Західний фронт війни. Фронт баварського наступу на Рупрехта. На захід од Меру та на північ од Белува в рукопашних боях одбито англійські часткові атаки, під час яких на захід од Лобоса, супротивнику вдалося вдертися в наші передові лінії. На наших частинях фронту діяльність піхоти обмежувалася розвідними епізодами. На північ від річки Лис та Скварди обидва Соми артилерійський бій увечері ожився.

Фронт німецького наступу. На північ од Меру встановилися незначні суттєві лінії. На південь від річки Ем енергійна бойова діяльність продовжувалася. Через наші контратаки на висотах, що лежать на заході Домієра, дуже французькі атаки проти Домієра не мали успіху. Також з великими втратами розбито ворожий наступ, направлений проти наших ліній коло лісу Вілмер-Коттере.

Підручних Крель одержав свої 26—27 повітряні перемоги. (УТА)

Австрійське офіційне повідомлення, 16.

Італійський фронт війни. Наші армії вранці увірвалися в плато Семіа, також через річку Шаве у ворожі лінії. До колудня надійшли відомості про захоплення в полон понад 10.000 італійців, англійців та французів.

Албанський фронт. На північному заході од Сінапременте знову знову розбито дуже супротивника. (УТА)

Турецький офіційний бюлетень від 15.

Палестинський фронт. На нашій позиції ворог часами направив енергійний артилерійський вогонь, на який наші батареї енергійно відповіли.

З наших тажик гармат успішно обстрілювали ворожі лагери на захід од передміського укріплення річки Іордан. На нашому лівому фланзі одбили ворожу кавалерію, спричинивши їй тажик втрати. Коло Реджаскої заміниці часто відбувалося суттєві повстання, які скрізь закінчилися нашою перемогою.

На киших частинях фронту становище не змінялося. (УТА)

Офіційне французьке повідомлення, 15. На південь від Ем місцевими атаками французів—германців вибито із Ковр-Вальсері. Зяято територію на схід од Монтебер. Взято 130 брадців та 10 кулеметів. (УТА)

Французьке офіційне повідомлення, 16. Германці, що захопили під час сильної атаки село Де-Верд, скоро були відбиті вибиті французьким військом, котре зайняло своє попереднє становище й захопило полонених між якими один офіцер. (УТА)

Постанова українського парламентарного клубу.

ВІДЕНЬ, 15. Український клуб під головуванням Петрушевича виніс таку резолюцію:

Зважаючи на тяжку парламентську кризис, який викликала польська партія, що хоче скористуватися кризисом для здійснення своєї анексіоністичної мети, що до українських частин Холмщина, Підляшши, Східної Галичини і відлучити на австрійський уряд, щоб він зрівняв з Україною—пленарне зібрання українського парламентарного представництва виробило такі попередні умови співробітництва в австрійському парламенті: гарантія в тому, що 1) умови Берестейського договору будуть цілком виконані, 2) давнє вимагання української нації в Австрії, що до утворення окремої української коронної дотворії, яка складається з українських частин Галичини й Буковини мусить бути виконано. Українське парламентське представництво стоїть за охочення парламенту. Але коли парламент буде скликано цілком задоволення польських домагань, то українське представництво буде змушено вступити в різку опозицію й діяти способами енергійно боротися за свої порушені національні права,

як у стінах самого парламенту так і по за ним". (УТА)

Одставка Родославова.

СОФІЯ. Болгарський прем'єр-міністр Родославов подався в одставку. Король прийняв цю одставку.

Помежа в Константинополі.

КОСТЯНТИНОПОЛЬ. Підчас пожежі в Костянтинополі згоріло 8.000 будинків. Лашилася без хат 80.000 людей.

Горить Одеса.

ОДЕСА, 17. Сьогодні в Одесі знову виникла велика пожежа, під час якої згоріли склади аеродрому, воєнно-промислового комітету і склади угілля.

Пожежа не скінчилася.

Реформа в японській армії.

ЛОНДОН, 15. Таймс повідомляють з Токіо: засідання фельдмаршалів та адміралів присвячено обговоренню встановлення в Японії системи походу армії на корпус по німецькому зброю та скасування бригадної системи. Мають на думці побільшити армію на 25 корпусів по 2 дивізії поділені також на 3 полки. (УТА)

Большевики.

РОСТОВ НАД ДОНОМ, 16. Большевицьку авантюру з висадкою десанту під Таганрогом остаточно злідило. В першому большевицькому відділові убито понад п'ять тисяч, взято у полон тільки десять, другий відділ в шість тисяч здався цілком у полон. Положені большевики кажуть, що їх заповняли, ніби то майже вся донецька область захоплена совицьким військом. Лашилася взяти тільки Таганрог. (УТА)

Артилерійські склади.

МИКОЛАІВ, 16. Міський голова одержує багато прохань вжити заходів по перенесенню артилерійських складів і з центру міста. Мешканці райовів боляться прокозаків й повторення Київського нещастя. Міський голова порозумівся з губератором. Вжито відповідних заходів. (УТА)

Вісти з Одеси.

ОДЕСА, 18. Градоначальник в оголошенні сповіщає про встановлення зв'язу - угорський командувач в районі артилерійських складів окремої барті, через що забороняється о дев'ятій годині вечора всякий рух публіки близько складів. У другому наказі градоначальника проголошується, що завтра місцева влада зробить огляд усіх харчових запасів у місті, щоб вжити їх вільність.

Виконавчий комітет ради професійних союзів фабрично-заводських робітників видав відозву проти темних невідведальних агітаторів, а також фанатиків, які штовхають робітників до озброєного виступу, в якій закликає прогнати від себе безумців, щоб не допустити виступів робітників.

В Миколаєві та Херсоні з подібною відозвою звертаються цими днями до населення совдеп. та міське управління.

Совет професійних союзів з тактичних причин постановив закрити робітничий клуб, а також добровільно прийняв зібрання одрахованої заробітної плати на користь центрсовіту. (УТА)

ОДЕСА, 17. В Бесарабії селянські резерви на ґрунті ревізії румунських хліба, прийняли форму жіночих бунтів. Організованому повіті жінок вдалися отяти хліб, який вивозили румуни. Одержано відомість сьогоднішнього оголошення декрету розв'язання міськ. думи. (УТА)

Університет імені М. Коцюбинського.

ЧЕРНИГІВ, 17. Губернське земське зібрання на доповідь комісії, народної освіти, висловилося за потребу заснування в Чернігові українського народного університету імені письменника Коцюбинського і заявити міністерству освіти про одностороннє асигнування земських сум 25.000 карбованців на урядовування, 25.000 карбованців щорічно на удержання університету, сподіваючись що 25.000 щорічно буде відпускати міністерство освіти, а 25.000 чернігівська міська дума. Висловлено бажання, щоб чернігівський університет, будучи в середку старовинної української культури,—був українським, як по своїх завданнях, так і по виглядовій мові. На думку ініціаторів, поперед всього повинно бути поставлено популярнізування наукових дисциплін українознавства, головним чином діяння української природи. (УТА)

Варварство.

ЧЕРНИГІВ, 16. По відомостях новгородівської повітової народної управи в повіті селянами розграбовані всі розсади крапивої худоби — коней, рогатої худоби та свиней. (УТА)

Вісна.

ЧЕРНИГІВ, 16. Багато випадків заведуння на вісню. Земське та міське самоврядування організували прищипування віспи. (УТА)

Утрати від пожежі.

ОДЕСА, 16. Утрата од пожежі на інженерному складі переходить по приблизному підрахунку три мільйони. При тушенню загинув пожежарний, четверо пожежарів дістали тяжкі рани. На території аеропланового заводу Анатра, на стрілецькому полі, виникла пожежа у складі пропелерів, яку завчасу потушено. (УТА)

Аероліт.

ОДЕСА, 16. Між дев'ятью та десятистю ставшиям загорювальної місцевості „Великий Фонтан“ упав під час дощу аероліт, вагою кілька хунтів. (УТА)

Проект організації міліції.

ОДЕСА, 16. Градоначальник Мустафін виробив проект організації міліції. Місто розділиться на три відділи з трима поліцейстерами. Відділи діляться на райони на чолі з комісарями. Мустафін спростує чутку про запланування колившихся городів до міліції. (УТА)

БЕРЛІН, 16. Увечері (Офіційно). Місцеві ворожі атаки на північ від Вегна північ від річки Ем розбито з великими втратами. (УТА)

Проти совицького уряду.

БЕРЛІН, 14. Локал Андайгер передає повідомлення Рейтера: у змові проти совицького уряду були мешканці монархісти. Останні хотіли відновлення монархії начеб то в спільці з Німецькою. Мешканці бажали відновлення совицьких відомостей з державами згоди, не дивлячись на протилежні цілі. Обидві партії зійшлися на необхідності скликати совицький уряд. Привітаннями заяв генералів, серед них Савинков. Думалось одрізати Урад од центральної Москви і голодом примусити совицькі капітулювати. На північ стояли козаки під проводом реакційних офіцерів. (УТА)

Пожежа в Одесі.

ОДЕСА, 17. В медію розпочалася велика пожежа на складі купецького банку. Збитки величезні. Пожежа продовжується. Кімчів самогубством головний лікар Червоного Хреста Карпенко. (УТА)

Стан Бесарабії.

ОДЕСА, 17. Економічний стан Бесарабії по відомостях міністерства харчування дуже тяжкий. Ціни на предмети першої необхідності збільшилися надзвичайно. Внів руминами всього коштовного погірше становище. Врожаю чекають кельського. Через Кимшинов, повертаючись із большевицького полону Великоросії, проїхав руминський посол в Петрограді Діаманді, що в розмові заявив, секвестр, належний большевиками на руминське золото, чотиреста мільонів, що сховали в Москві, ще не знятий. (УТА)

Декларация.

ОДЕСА, 17. З Севастополя повідомляють: Сульневич готує оголошення декларация в котрій підкреслить, що влада його не має характеру воєнної диктатури. Головна мета довести Країну до конституанти, упорядкування життя Країни через відновлення всіх державних установ. Закон тимчасового уряду не скасовується, скасовується тільки абсурдні закони большевицькі. Слідом за Татіщевим, що взяв портфель фінансів, згодився взяти портфель шляхів інженер Фріман. (УТА)

Хліб.

ОДЕСА, 16. З Херсону прибуло тридцять тисяч пудів збіжжя для потреб населення.

З наказу градоначальника зібрано сьогодні вранці учасниковим домовим комісарам за допомогою міліції відомості од всіх домів про необхідну вільність хліба для щоденної роздачі. (УТА)

Вбивство.

МИКОЛАІВ, 16. Невідомий суб'єкт, замість показати крам, заявив на олицю власника конфекційної фабрики Перельмана, задушив його й пограбував на велику суму.

Вексельний курс хунта штерлінгів. ЛОНДОН, 13. Економіст зазначає: вексельний курс хунта штерлінгів у сепані з 25 пезетів нормальне валило на 17 пезетів, якими словами хунт штерлінгів стратив третню попередньої вартості. (УТА)

Грабінництво.

СІМФЕРОПІЛЬ, 16. Вночі грабінники отруїли трьох міліціонерів складів біля міської каси. 28-годожого нас у 640 тисяч карбованців міських сум—украдено. Один з міліціонерів утік з грабінниками. (УТА)

Арешти.

ХЕРСОН, 17. Усунено з посади й посажено під домашній арешт херсонського повітового коменданта полковника Секрета. Арештовано фронтовика Фальченко, що розстріляв двоє офіцерів підчас большевицького повстання на очах численних громадян. (УТА)

Завод.

ГОМЕЛЬ, 17. Цими днями पुшено в ход збудований в Урукові, коло Гомеля, перший у нашій країні кооперативний завод по виробленню хромової шкурки. (УТА)

Ціни в Гомелі.

ГОМЕЛЬ, 17. Ціни на харчові продукти підвищуються щодня. Життя боршно до ста карбованців пуд, цукор 6 карбованців хунт, чай 60, м'ясо 5, свічки 12, гас 10 карбованців хунт. (УТА)

Біженці.

РІВНЕ, 16. Директор біженецького департаменту Старицький разом з представником німецького генерального штабу групи війська генерала Ейхгорна фон-Зальмута оглядали влаштовані для біженців у Рівенському районі харчові пункти, лазарет, карантин, бані та таборі. (УТА)

Боротьба з спекуляцією.

КРЕМНІУК, 16. Спілка юристів переслала міністрам судових, харчових справ та міністру торгівлі й промисловості докладні записки про необхідність боротьби з спекуляцією, видання закону для урегулювання виробництва, споживання, який встановлював би державний контроль. Порушення карається в'язницею за два рази більшим штрафом од вирученої суми за продажний по постанові суду ревізорований крам. Справі підсудні мировим суддям. (УТА)

Спростовання заяви Гюїсмана.

СОФІЯ, 14. Болгарське телеграфне агентство спростує заяву Гюїсмана, секретаря інтернаціонального соціалістичного бюро, уповноваженого заявити, що болгарська соціалістична партія, одержавши що інше меморандум Ломдонської конференції, ще не дала ніякої відповіді через що домісли Гюїсмана з приводу неіснуючої відповіді передчасні і безвідставні, тим більше, що болгарські соціалісти за винятком дуже незначної групи доктринерів, котрі вимагають приєднання Македонії до Болгарії і цілковитого здійснення Болгарського єднання, щоб болгарська нація в майбутньому могла вільно привертати себе соціальному прогресу та своєму великому культурному завданню на Балканах. (УТА)

49-51 літні.

ВІДЕНЬ, 17. Коррбюро повідомляє: в Лондоні до вісьма призвані чоловіки в роках 49—51-го. (УТА)

Призов 1893 та 1896 років.

ВІДЕНЬ, 17. П. Т. А. повідомляє з Москви совзарком закликає під пралори в деяких губерніях східної Росії й країнах, населених козаками, робітників та селян призову 1893 го 1896-го років. (УТА)

За кордоном.

Варварства фінляндського уряду. В Фінляндії ведуться масові арешти—особливо членів соп. дем. партії. Досі зарештовано 70.000. Арештованих кладуть у вогні тюрми де вмирають з голоду. Щодо розстрілюють десятки арештованих—між ними редакторів і співробітників робітничих газет.

Мад'яри проти поділу Галичини.

Гр. Теодор Бат'яні поставив на засіданню палати послів у Будапешті інтерпелляцію, яке становище займає правительтво в справі поділення окремої східно-галицької провінції. З огляду на це, що утворення окремої східно-галицької провінції не дасть погодитися ні з польськими ні з угорськими інтересами, питає він президента міністрів, чи він поробив відповідні кроки, щоб цьому планові, коли б він мав справді здійснитися, перешкодити. У відповіді на інтерпелляцію Бат'яні в Палаті послів в справі поділення польської справи заявив президент міністрів Венгерле, що жадне, що інтерпелляції в умотивованню запиту, певне на основі односторон-

них інформацій, критикував подрбно поводження німецького правительтва в окупованих провінціях. Хоч маємо симпатії до поляків, однак не можна заперечити історичного факту, що визволення польського народу, якого й ми бажали, належить завдячувати спільній роботі наших і совицьких військ. Це історичний факт.

Ми перші з нашими союзниками проголосили незалежність Польщі і стали на становищі, на якім стоїмо до цього дня, що рішення про будучину польської держави належить польському народові.

Правительтво і нарід угорський витас розвиток польського народу і висловлює свою радість, що вдасться нав'язати тісні відносини з народом, який протягом цілої минулої сторіччя був з нами в аносинах. Крім заяв симпатії наше ставовище таке, що наше правно-державне положення не має змінитися, аби ми могли внутрішні справи могли поагоджувати цілковитого вільно без ніякого вимушення, і аби ми могли берети наших інтересів.

В справі поділення польського питання повстали найрізномірніші погляди не тільки в Німеччині, де проте офіційна Німеччина ще нічого не заявила, але також—як вказує примір інтерпелляції—у нас і в польських кругах. Ця справа не намагається ще в гій стадії, яка вимагає би заяв з нашої сторони, чи з сторони Німеччини. Навіть Польща не може ще заявити свого ставовища. Супроти такого стану річної палата вважає за вольно природним, що й я не зможу ніякої заяв.

Що стикається української справи, то може обмежитися до заяв, що мировий договір з Україною ще не ратифікований.

„Просвіта“ на Лук'янівці.

Заходами невеличкого ініціативного гуртка педагогів при дехтарівських інститутіях на Лук'янівці заклали „Просвіта“. Роспочавши свою діяльність з квітня с. р. „Просвіта“ вже улаштувала до цього часу чотири вечорні концерти, в яких брали участь і діти дехтарівських приютів, котрі читали вірші Шевченка, Грінченка, байки Глібова. Одна з вечірок була присвячена пам'яті великого кабаря, друга—пам'яті Неуча-Левинського, який помер у богадільні. На останній вечірці було прочитано де-що з творів невідомого. При „Просвіті“ існує читальня, яка має газети: „Нову Раду“, „Відродження“, „Києвську Мисль“, часопис „Літерат.-Науковий Вістник“; мається на увазі передплатити часопис „Минулі Дні“; „Просвіта“ має невеличку власну бібліотеку, яка складається не тільки з творів кращих українських письменників, але й з книжок змісту популярно-наукового та політично-громадського. При „Просвіті“ засновано кілька секцій, а са е: шкільно-лекційна, театральна, котра збудувано вже сцену і зараз готується до вистави п'єси Грінченка: „Нахмарило“,—секція музична, бібліотечна та екскурсійна. Незабаром мається на меті відкрити при „Просвіті“ курс українознавства (історія України, українське письменство) та маленьку школу для тих, хто побажає вивчитися української мови. Певний день на тиждень призначено для того, щоб вести бесіди, лекції, які торкаються найважливіших питань нашого часу.

До членів „Просвіти“ вступило багато й великоросія, котрі з прихильністю відносяться до праці „Просвіти“, бачучи в ній той культурно-просвітний вогник, який кличе до роботи на користь всім, бажачим освіти. Але треба зазначити й те, що дехто з місцевих „мажорсів“ і досі не вступив до членів „Просвіти“ та мабуть і не вступить. Ці особи ставляться до „Просвіти“ дуже вороже: вони не бачуть та й не хочуть бачити того великого значення, яке маєть „Просвіти“ для нашого дуже мало освіченого народу.

Адміністрація дехтарівських інститутій прихильно ставиться до роботи „Просвіти“ і де в чому допомагає їй.

Головою Ради „Просвіти“ обібрали С. Тележинського, секретарями М. Грінченка та Кенського.

Глум.

Не диво, коли де-небудь у ведмежому кутку через невідомість псується й нищиться те, що мовчки подає нам звістку про давнотимале, але диважно й цілком незрозуміле, коли ця сама галубна справа провадиться тут, в культурному осередкові, в столиці України, та ще й у святому місці Н—Лаврії!..

У 1913 р. було відкрито, а в 1916 р. оголошено мжею про надали

чайної національної вартості пам'ятку глибокої старовини квіської землі—варяжську, та що гарно зовсалає у неї, внаслідок літнього „печерську малу“ першого печерника українського—Іларіона.

Я покинув вчені археологічні кола м. Києва звернути на дорожню пам'ятку цю велику увагу й негайно досліджувати.

Я був цілком певнений в тому, що таємний пам'ятник минулого, про який мріяли вчені досліджувачі, буде надто привабливий для археологів та істориків Києва, які негайно вживуть всіх заходів щоб його зберегти. Тільки вернувшись такою думкою, я зробив оголошення про нього.

Але ж надія моя була марна, Археологи Київські поставились до нього як найбайдуже, а пошлював хтось другий...

Прочитав, видно, мою книжку; якийсь владшувач таї подався до історичної печери.

Розшпигував пеглини, що оточували домовину, на мою думку, Хведора та Василія, затворників варяжської печери й повиндав виставити одного черепа, як вагу, забрано черепцями, а шматки другого тут валяються. Черепи, ніби митротичні, що лежали в посуді із шкля, теж усі забрано. Частину печерних воріт зруйновано, переховані чудове за тисячоліття стіни печер укрите соромітцями написами...

Але це не все! Щось будувалося у печерах, а все сміття посунуто... у варяжську печеру!

Тепер ходити в ній можна лиш хлюпаючи та спотикаючись, а в заповіту Іларіонову „печеру малу“ не мали змоги через те пролізати й найзавзятіші з курєстів—вчителів середніх шкіл, яким я мав на меті показати на—очі цю дивовижну пам'ятку українової давнини.

Отже почував великий сум, глибоке обурення та в певній мірі жак перед тим спішки, що людським околось.

Краще-б, здається, як преп. Хведір, я був поніс в домовину свою тайку, ніж оголошити її на потуді і глум людський...

Г. Стелецький.

Література, наука.

Нові українські підручники.

Велике квіське видавництво д-ра Т. Л. Цірона, „Спіроболіт“ („Сотрудник“), яке за 15 років свого існування нагромадило кілька сот підручників для вищої, середньої, та нижчої школи, в цьому році розпочало друкування на українській мові,—відповідно сучасній потребі. В найбільшому часі мають з'явитися такі книжки: *Астроб, „Наглядна геометрія“, Лебединцев, „Алгебра“; Його ж „Збірник архиметричних задач“ та „Арифметика“; Райко, „Природознавство“; Кукуленко, „Хемія; Розенберг, „Фізика“; Покровський, „Космографія“; Олександрів, „Сільське господарство“; Кістяковський, „Географія України“; й т. к.—Крім цілком оригінальних творів, видавництво має перекласти найбільш цінні підручники, які були видані ним на російській мові.*

Лист до редакції.

Високоповажний Пане Редакторе! Прощу Вас не одмовити мені надруковати отсе спростовання. В статі д. Івченка „Безправність“ (№ 101) згадано про мене, як про члена німішого кабінету міністрів, і накінуто мені відповідальність за його політику. Сим заявляю, що я міністром не служу і ніякої відповідальності за політику німішого кабінету міністрів мені накідати ніяк не можна.

Прощу прийняти задоволення в найшвидшій позазі до Вас
Сергій Шелухин.

Донес.

БАРИШПОЛЕ (на Переліславщині). Не вважаючи на тебершні тяжкі обставини, українська гімназія влаштувала ескурсію до Києва і на могилу Шевченка 1-го червня п. р. Прибувши до Києва ученики розглянули Національний музей, в якому ласкаво згодились давати пояснення д. В. К. Прокопович і д-ка Козловська. Вечером ученики були в Національному театрі на комедії Карпенка-Карого „Чумаки“.

На другий день рано подорожні рушили до Канева. Ще в Києві вони звертали увагу публіки українським убранням та квіською мовою. На ірুক্তі цього вивчили навіть де які неперозуміння; напрямк. на вокзалі офіціанти одмовились подати їмжу, бо їмби то вони не розуміють української мови. Ще більше задіна-

лись подорожні на пароплаві; особливо, коли ті почали співати українських пісень; де-хто казав що це „малоросійська трупа“. Одначе диво, що під впливом прослуханих пісень, розмови ескурсантів українською мовою і де-які з пасажирів, що перед тим балакали московською мовою, потроху почали в своїх балачках переходити на квіську мову. Приїздивши до Канева, подорожні перш за все пішли вклонитись могилі генія України. Ставши навколо вони приспівали „Заповіт“. Потім директор гімназії М. Г. Деміковський розповів ученикам про останні дні життя Тараса Шевченка і його похорон. Директор подав багато того, що йому доводилось чути від людей, які самі брали участь в похороні Т. Шевченка. По промові хор проспівав „Ще не вмерла України“. На могилі подорожні пробули два дні: читали твори Шевченка, співали пісень на його слова та розглядали Київ і його околиці і кілька раз сфотографувались біля могили Шевченка. Перед відходом всі зібрались біля хреста, співали „Заповіт“ і „Ще не вмерла“ слухали промову директора. З великим задоволенням вернули ескурсанти додому і просять висловити щире подяку всім, хто став в пригоди підчас ескурсії: директорів комерційної школи Г. В. Козловський, який дав пригук подорожним в помешканні школи,—В. К. Прокоповичеві і д-ці Козловській, що при розгляданні музею давали пояснення,—дирекції Національного театру, яка дала безплатний вступ на виставу.

СЕЛО РАСНИНИ (на Волинні Острозького повіту). Спить і марять тяжкими, хмєрно-дивними, тяжкими снами село.

В тумані естраху перед карою за грабуни і убивства яких тут було досить; що не дєль ловить все нові й нові думки, подуми, чуття й гадки. Агітація большевизму які довго пробували в селі лишила на всьому своє тавро ворожечі; підозрілості, недовірря й бунту.

„Всіх треба поровняти“ казали „доморослі“ політики. Щоб всі були однакові біди. „Геть пона і вчителі—це пашські слуги—буржуї“—чули з місяці тому в селі, такі слова комітетчика—головного корпусного большевика—„пів-главоверха“.

Бомб, вінтовок—згадали зброї е у селян в лозах і в соломі багато—ще не розаброкували.

Ховають хліб од реквизицій в лозі—беруть за пуд жита 60 р., в кожній хаті женуть самогонку і п'ють. П'ють і погрожують і страшно стає од цієї темної оскраженної люті.

Ще в січні селяне спалили й розібрали все майно з фольварку. Великі грабували всіх, і сільських багатирів—дерів, але як слід ще не розійшлись, бо насіли гайдамаки.

Люде—що повернулись з війни (кажу здебільше про молоді) приїхали в собору з Костром та Тул культуру „буржуїв“, російських словечок, пісень про Матрєону і гармонію. Національної свідомості, почуття, бажання вжитися чи знати що—немає. Найближча Просвіта (в м. Рівному) взагалі працює дуже слабо. Знаєність, туга за большевизмом, пияття самогонки, ворожість до українців і німців „слуг буржуїв“—ось все сільське життя. Темно, нарядіско, сумно. Гайдаманка з Горні.

Редактор Андрій Ніковський.

Оголошення.

Ленція Д. Донцова. Сьогодні, 10 червня в середу, в 8 год. веч., в залі українського клубу (Пушкинська 1), відбудеться лекція д-ра Дм. Донцова на тему: „Культура Прімітивізму“ (Основні елементи російської культури).

Короткий конспект лекції: Культура на експансії Росії. Елементи російської культури. П. Географічні, політичні й соціальні підстави. Культ загалу. Східно-азійські елементи російської культури. Православ'є і католицизм. Негадлі індивідуалізму. Толстовство і максималізм. Політична несеконсолідованість Росії. Апологія пасивності. Культура і політика. Росія чи Європа.

Збори комітету Союзу Укр. Дєрм. У середу о 5 год. в конторі „Української Республіки“ (Фундуківська 19) будуть збори комітету Союзу Української Дєржавности. Прохают прийти буши. членів комітету та присутніх у Києві членів.

Порядок денний: 1) Відновлення діяльності С. У. Д. 2) Перенесення останків гетьмана й. Мазени до столиці. 3) Вшанування тих, що полягли в війні а Московщині. 4) Віжччі справи. Ураїнські кінематографічні вистави при ласкавій участі д. л. артистів Національного Театру, 18, 19, 20 і 21-го червня Галицький Майдан № 2.

Початок сеансів о 6 години вечора. В програму сеансу ввійдуть картини минулого життя України. „Похорони жертв большевизму у Києві“, „Похорон юнаків загиблих під Крутами“, „Бєрестейська мирна конференція“, „Парад першої дивізії полонених“, „Шевченківське свято“, „Перший випуск української гімназії“ та інші.

Музичні М.М. „Марш Дорошенка“, „Вічний революціонер“—Лисенка, „Гей не дивуйте“ і т. к. Співи та декламація артистів Національного Театру.

Збори членів квіського комітету партії соц-федер. одбудуться сьогодні (середа) в 6 год. веч. в помешканні українського клубу (Пушкинська № 1). Всіх членів к-та прохают обов'язково прийти на збори.

Панахида. 20 червня в 12 год. дня у церкві св. Олександра Невського (у „Липках“) буде відправлена панахида за зєнигорського повітового старосту Івана Кузьмовича Машіру і поміщика його Я. Адамовича Солонка, дико убитих в м. Звенигороді бандитами повстань, а також за чинів державної варті, убитих при виконанні службових обов'язків.

Квіський губернський староста запрошує відвідати зазначену панахиду всіх осіб, бажаних звєличати пам'ять вірних слуг української держави, що поклали своє життя на служення батьківщині.

„Народна торговля“. Продовження загальних зборів спож. т-ва „Народна Торговля“ одбудуться в залі українського клубу (Пушкинська № 1), 21 червня о 6 год. вечора. Прохают не спіанозатись.

Правління видавничого т-ва „Наша кооперація“ запрошує членів ради т-ва прийти на збори в помешканні Дніпровського (Майдан Ч. 15) о 11 год. ранку в пятницю 21 червня в справі ліквідації т-ва.

Оповідістки.

Шукаю посади бухгалтера фахівця-вєль промис. галузі обсерватор. пр. № 10 кв. 3 П'ячку. 3-0735-2

ОПОВІЩЕННЯ.

Квіська міська Дума, в зібранні 4 червня 1918 року призначила:

- 1) Тимчасово до 1 січня 1919 року дозволити у м. Києві аорівлю легким виноградним вином і пивом, як розповично, так і на винос, при умові нормировки торгівлі ціми напоями.
- 2) Міністр продажного вина не повинна бути вища як 11 ступенів.
- 3) Признавати момічним позволити продаж вина і пива тільки на винос, а в міській загальному харчування тільки розповично.
- 4) Кількість крамничь торгуючих вином на винос не повинно перевищувати 30-ти.
- 5) Вино і пиво може продаватись розповично тільки в ресторанах, столових і буфетах.
- 6) Торговці на право виноної торгівлі вином і пивом обов'язані взяти дозволєня в міській управі, а закладі продачі вино, пиво для вживання на місці повинні бути обложєні особливим збором.
- 7) Кількість місць продажі пива на винос не повинно перевищувати 150 (одна на 4 тисячі мешканців).
- 8) Позволення видаються міською управою.

Зповіщаччи об цьому міська управа запрошує п. п. торговців бажаних утворювати продаж вина і пива подати заяву до 20 цього червня включно. 2-856-1

Квіська губерньська народня (земська) управа

цим сповіщає погорільців, будівлі яких знищені пожежою від катастрофи стихійного характеру на Звірниці, що земство буде видавати страховку всім погорільцям, які застрахували своє майно в квіському губерньському земському взаємному страхованні. Вважаючи на скрутне становище погорільців, губерньською управою зроблено розпорядження, щоб ліквідування всіх пожеж по земському страхуванню на Звірниці було зроблене в найближчий час і щоб втрати від пожеж були видані погорільцям негайно. Тому управа запрошує всіх погорільців Звірниця, будівлі яких застраховані в квіському губерньському земському взаємному страхованні, прийти в губерньську земську управу (Володимирська 33, одділ земського страхування) в найближчі дні від 10 до 3 зодня, а в иншу пору дня—в конторі земських страхових агентів (Вілюківський Бульвар, 19 і Литеранська 12) для підпису документів про пожежі і одержання грошей за пожежні втрати по рискам, які вже ліквідовані комісією з представників губерньської управи.

Квіська губерньська народня (земська) управа.

Квіська міська управа

запрошує п. п. утримувачів ресторанів, столових, паштетних і буфетів улашчуванних трактирний збор і подавших до 20 цього червня заяву о видачі їм позволенія на розвинну продаж в їх шинках вина і пива, з'явившись о 11 год. ранку 25 червня (вівторок) для вибрання 10 членів у розкладочну комісію для розрахування між окремими закладами особливою збору, установленого міською думою. Особливі оповістки посилається не будуть. Зібрання буде літнє дієним при всякому числі зібранихших. 1-854-1

Згуб. паспорт. вид. Квіськ. міськ. управ. в 1916 р. одюрк. Петру Мих. Кожову пр. лічити не дієним. 1-0737-1

Т-во „ВЕРНИГОРА“

Фундуківська 19. Книгарня „Українська Республіка“.

Одержано великий транспорт книжок з Львова: красне письменство, наукові, німецько-укр. словники, біблії, євангелія, німецькою мовою: Ukraina, Land und Volk С. Рудницького підручник. Ціни пристоуні. 2-850-1

Шукаю посади друкарщиді приймаю перепис. на машині Хрещатик, 43 „Фотографія“. 2-733-1

Продовження загальних зборів 3 огляду на те, що назначєні на 13-те червня споживчого т-ва „Народня торговля“ торги на продаж старих металовних річей одбудуться в залі українського клубу (Пушкинська № 1) 21 червня о 6 год. вечер. Усі товариші мусят прийти не спізно з'являючись. 2-0739-1

Південно-західне товариство транспортів і торгових складів.

Київ, Олександрівська площа № 3. Оповіщає, що ним ОДЕРЖАНІ через агента ШО ВЕРНУВСЯ з виправи товариства на РОЗВІДКИ о МІСЦПРОБУВАННЮ грузів направлен. з Києва і у Київ, які застрягли на дорогах Великоросії, ВАГОНІВ з грузами котрі опинились за границею України. Справки ведуться в ПРАВЛІННІ т-ва що денно від 8 до 12 г. дня. 1-846-1

ПРИЙМАЄТЬСЯ ПЕРЕДПЛАТА на щоденну політично-економічну газету на російській мові

„МОЛОДАЯ УКРАИНА“

Виходить в Одесі при близькій участі профєсорів: М. И. Гордієвського (бувш. члена рос. установ. зборів), Д. А. Крижановського, В. Ф. Лазурського, В. О. Писячєвського (бувш. члена установ. зборів), В. Н. Твердохлібова, Г. Р. Швигтау, полковн. генер. штабу, Н. Н. Крушевського, капітана 1-го рангу С. Васильєва, В. М. Чєховського (бувш. члена рос. установ. зборів), і др.

Адрес редакції і контери: Ніжинська, 65, тел. 7-72. Ціна окр. № —20 коп. Підписна ціна на одян місяць—5 карб. 3-0150-2

Товарищі робітники, селяне, саддати! ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ й ЧИТАЙТЕ

РОБІТНИЧУ ГАЗЕТУ

центральный орган української соціал-демократичної робітничої партії.

До співробітництва в газеті запрошено всі видатніші активні партійні сили. Багато місця уділяє редакція також освітленню робітничого, солдатського і селяньського життя на місцях, для чого запрошує до співробітництва товаришів робітників, військових і селян допшеувачів з місць.

„Робітнича Газета“ єдина на цілу Украйну щоденна пролетарська соціал-демократична часопись, яку мусят передплачувати й читати усе працюючий люд Украйни! Через робітничу прєсу здобуваємо нашу пролетарську, соціалістичну свідомість, нашу силу, наше визволення.

Тож кличемо до активної, гарячої піддержки „Робітничої Газети“! Передплачуйте самі, заохочуйте до передплати інших, ширє газету серед робітників, військових і селян!

Тільки при дружній, товариській допомові всього працюючого льду Украйни, „Робітнича Газета“ зможе істгувати й сміє, правдиво й непохитно боронити інтереси трудящих мас!

Отже закликаємо вас, товариші, з нового 1918 року до як найчислоннішої передплати на „Робітничу Газету“. З огляду на все зростаючі ціни на папер, друк, екедєдїєв і т. ин. редакція оголошує передплату тільки місячлчу.

На одян місяць 5—карбованців.

Можна прислати передплату й на кілька місяців, але редакція залишає за собою право підписати розривку на газету, коли збільшаться видатки по видавничтву, і тоді на будучі місяці сі передплатники муситимуть прижати ріжницю в передплаті. Старих передплатників просимо вказувати їм свої перепечені адрес.

Адреса редакції і контери: Київ, Михайловська 35 кв. 1. Телеф. 65—10. При гуртовій передплаті й комісіонерам—знижка. 0-0147-1

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ЖУРНАЛ — ТИЖНЕВИК „НАРОДНЯ СПРАВА“

„НАРОДНЯ СПРАВА“ демократичний тижневик, який буде обслуговувати широкі верстви українського народу. „НАРОДНЯ СПРАВА“ буде дбати про інтереси українського селянства та робітництва.

„НАРОДНЯ СПРАВА“ усім зрозумілою рідною мовою буде освітлювати питання політичного та громадського характеру. „НАРОДНЯ СПРАВА“ буде містити щотижневий огляди життя Української Народньої Республіки та відомости про діяльність українського правительства. „НАРОДНЯ СПРАВА“ міститиме статті і даватиме багато чисто практичних порад по сільському господарству та кооперації.

„НАРОДНЯ СПРАВА“ буде широко освітлювати життя Народніх Рад, Селяньських Спільк та Просвіт. „НАРОДНЯ СПРАВА“ буде умшчати оповідання з народнього життя, фельєтони та вірші. „НАРОДНЯ СПРАВА“ необхідний часопис для всіх селяньських організацій, „Просвіт“, народніх управ, кооперативів, шкіл та для усього селянина.

Адреса редакції: КИВ, Володимирська 33. УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ: На рік — 12 карб. на 4 місяці — 4 карб.

Передплачуйте селяньський журнал „НАРОДНЯ СПРАВА“. 0-0142-2

ВСЕУКРАЇНЬСЬКА СПІЛКА ЛІКАРІВ У КИВІ

— видає — УКРАЇНСЬКІ МЕДИЧНІ ВІСТІ

Двохтижневий часопис наукової, практичної та громадсько-побутової медицини. Вийшло 6 число. Умови передплати з 14 (1) Травня: на 1 місяць 3 карб., до кінця року 20 карб. Поодинокє число 1 карб. 50 коп. Ціна за оповістки: перед змістом і на останній сторінці обкладинки 1 карб. за рядок петиту.

Передплату та кореспонденцію просимо надсилати: Київ, Велика Васильківська 104, д-ру Є. Н. Лукасєвичу. 0151

Продовжується передплата на 1917—1918 шкільний рік на загально-педагогічний журнал

Вільна Українська Школа.

Журнал виходить щомісяця (крім двох літніх місяців), починаючи з вересня п. р., при участі таких співробітників: К. Абламської, Гр. Александровського, О. Астєловича, К. Мірак-Авєєвнї, А. Валєвського, Л. Вілєцького, п.-от. Богдановича, А. Бєв-В. Дорощєвича, О. Дорощєвича, С. Гавєського, прив.-доц. О. Грушевського, пєва, М. Зєрова, В. Зєрової, проф. В. Дурдучковського, В. Доги, Ол. Діктиря, П. Зай-Лєвського, М. Мочульського, О. Музичєна, прив.-доц. І. Огієнка, В. Корольова, Ол. В. Прихолька, О. Прихолька, В. Прокоповича, В. Родикова, С. Русєвої, Ю. Сірого, С. Сіропєла, І. Степанєна, прив.-доц. Ф. Сушицького, проф. Є. Тимченка, С. Титарєн-І. Ющичина та інших.

Адреса: Київ, Ірининська, № 6, 3-й поверх. Тимчасова ціна: на рік 15 карб., на пів року—8 карб. Пята за оповістки: ціна сторінок—50 карб. 1/2 стор.—25 карб., четв. стор.—15 карб.

Видає „Всеукраїнська Учительська Спілка“.—Редагують Комітет. Одповідальний редактор О. Дорошенєвич. 5-0149-2 Друк. акц. т-ва „Петро Варєвський у Києві“, Хрещатик № 40.